

LEONIS

HEBRAEI DOCTISSIMI,
ATQVE SAPIENTISSIMI
VIRI

De Amore Dialogi Tres,

NUPER A IOANNE CAROLO
Saraceno purissima, candidissimaq;
Latinitate Donati.

NECNON AB EODEM ET SINGVLIS
Dialogis argumenta sua præmissa, & marginales
Annotationes suis quibusque locis insertæ,
Alphabeticæ & locupletissimo Indice
his tandem adiuncto, fuerunt.

*De S. Aug.
de Seno*

P. 7.

*f. Joseph de
herrera.*

*Corregido y sume
al nuevo ex purga
torio del año de 16
32. f. Pardo de...*

VENETIIS, APVD FRANCISCVM
SENENSEM. M. D. LXIII.

consistere putabam, quòd alter eorum rationis imperio subiceretur, atque ipsius mandatis obtemperaret: alter uerò rationis iugo excusso, solutus omnino ac liber in præceptis ferretur. Nunc autem ambigo, quinam perfectus amor sit nuncupandus. P H. Non rectè sentiebas: vehementia enim & furor uitiiosi amoris haud proprium existit; sed est proprietas quædam cuiuscunque efficacis intensique amoris, uel honesti, uel turpis, præterquam quòd furor honestati adiunctus virtutem reddit maiorem, cum turpitudine uerò conglutinatus, homines adigit ad maiorem insaniam atque errorem. Quis in amoribus honestis uehementissima & effrænata desideria reperiri vnquam negabit? Quis diuino amore honestior in medium potest adduci? Et quis eo ardentior atque celerior? ~~Namque~~
~~man ipsum rationi hominem gubernari &~~
~~obtemperare, nullo modo est dicendum,~~ cum plures diuino capti amore, se ipsos negligant, & vitam maximis periculis & certissimæ morti exponant ac tradant. Plures quoque præ nimio Dei amore sese despicunt, sicut contrà infælix seipsum nimium amando, Deum contemnit. Quot tandem uiri, ut hanc materiam absoluamus, uirtutis & gloriôsæ famæ cupidine inflammati, vitam suam terminare, eamq; cum morte commuta-

Vehementia ac furor haud uitiiosi dicitur amoris: uerū cuiuscunque amoris intensi atq; efficacis, uel honestus uel turpis is eē dicitur, proprietas quædam existit.

cut permansio ac dissolutio vniuersi octauæ
 sphaeræ conuersionem, atque potissimam con-
 sequatur rationem, an mundi etiam huiusce in-
 ferentis status pariter atque corruptio septem
 nullum annorum spatium perpetuo sibi requi-
 rent ab vlla eorum proficiatur motione.
 P. H. Ab eiusdem octauæ sphaeræ accedente &
 recedente proculdubio efficitur circulatione,
 quæcum septem nullum annorum interuallo
 semper expletur, iure mundi quoque inferio-
 ris solutionem atque conuersionem statis tem-
 poribus infinitis conuenire existimatur. Cum
 autem huiusmodi accedentes & recedentes
 octauæ orbis circulationes ad septimum perue-
 nerint septenarium, tunc mundus quoque cele-
 stis dissoluetur, quod quidem quadraginta no-
 nem millibus annis ab vniuersi procreatione
 tandem elapsis diximus euenturum. S O. Ma-
 ximum certè ad tam præclarâ opinionem con-
 firmandam, atque corroborandam momentum
 hæc Theologorum, Astrologorumq; concordia
 offerre videtur. Verùm dic queso, Astrologi
 rationibus ne tantummodo, an disciplinæ insu-
 per alicuius auctoritate in hanc sententiam in-
 ducti fuerunt? P H. Diximus iam quòd ipsi
 rationibus quoque persuasi mundum corrup-
 pendum denique fore crediderunt. Verùm in
 temporum deinde rationibus supputandis eos
 diuturnam quandam ac verissimam obserua-

perfectissimo illo homine. Deus procrea-
 uit, ut dicitur, ut cor-
 porem, ut dicitur, ut cor-
 atque, ut dicitur, ut cor-
 sequatur, ut dicitur, ut cor-
 bentissime ~~obsequatur~~. Quapropter homo
 nulla penitus interna seditioe, siue discordia e-
 xagitatus intellectuāli quodā, atque felicissimo
 vitæ genere fruebatur. In terrestri autem pa-
 radiso collocatus fuisse narratur, qui omniū ar-
 borum & visui, & gustatui iucundorum gene-
 ribus, & vitali illa potissimum atq; excellen-
 tissima arbore efflorebat: quemadmodum etiā
 Adami, & cuiuscunq; alterius Adamo persi-
 milis intellectus rerum immortalium, diuinaque
 presertim, maximeq; vitali cognitione enituisse
 existimatur. Deus deinde Adamo precepisse
 refertur, ut omnium arborum paradisi fructi-
 bus, & in primis arbore illa vitali, quæ eum im-
 mortalitate donaret, uesceretur: propterea quod
 intellectus æternis cognitionibus, diuinaque præ-
 sertim nutritus immortalis, ac æternus euadit,
 propriamq; felicitatem acquirit. Sola boni
 maliq; dignoscendi arbore Deus Adamum in-
 terdixisse memoratur, si eam fortasse degusta-
 ret, mortalitatem subsequaturam interminatus.
 Hæc quidem in eam sententiā nobis licet inter-
 pretari, quod Deus Adamū admonuerit, ne in-
 tellectum ad sensibiles vel corporales defleete-
 ret actiões: cuius generis sensuum uoluptates,